

Àngel Cortadelles i Bacaria. DIRECTOR GENERAL DE RELACIONS INTERNACIONALS

«Històricament es buscaven activitats per fer juntets i aïllats, però això ja no pot ser»

Un dels màxims responsables de l'acció exterior explica els plans del govern, ja en marxa, per obrir aquesta legislatura tres delegacions a Europa (París, Berlín i Londres), tres a Amèrica, una al Marroc i l'altra a l'Àsia, per a tasques complementàries a les que poden fer els casals

ÒSCAR PALAU / Tarragona
● El nou estatut dóna a la Generalitat gaire camp per córrer en política exterior?

—«El que recull el capítol III, títol V, és la fotografia del que ja passava en la pràctica, que les sentències del Tribunal Constitucional ja reconeixien, que és el dret que les comunitats autònomes actuen en matèria exterior d'acord amb allò en què tenen competències. Això mai havia estat recollit com a norma legal en l'ordenament, en una llei orgànica, i l'Estatut ara ho fa. Així, podem signar acords en tots aquells àmbits en què tenim competències, a excepció de les que es reserva l'Estat, com els tractats internacionals. L'Estatut normativitza i dóna suport a la possibilitat d'ordenar l'acció exterior. En aquest sentit, estem construint una arquitectura dins l'administració de la Generalitat amb voluntat de permanència, ja no depenem d'una sentència sinó d'un ordenament jurídic aprovat per dos parlaments i un referèndum. I hem agafat una línia de treball per poder arribar al màxim que permeti el marc legal.»

—I aquest marc preveu l'obertura de delegacions a l'exterior...

—«Sí, ara acabem d'iniciar la de Berlín, i a París ja està funcionant. De fet, això es va acordar en la segona reunió de govern del març, que va aprovar la creació de tres delegacions a Europa: París, Berlín i Londres. Abans només teníem oficines sectorials (Copca, Turisme de Catalunya, Prodeca, ICIC...) i alguna representació individual de l'Institut Ramon Llull. Ara el que fem amb les delegacions és agafar el que ja hi era, situar-ho sempre que es pugui en un mateix local i agrupar-ho tots els organismes de la Generalitat.»

—I també tindran els seus delegats nomenats

L'exregidor reusenc Àngel Cortadelles, a la delegació del govern de Tarragona. / M. MARTÍNEZ

per la Generalitat?

—«Sí, com ja tenim a Madrid o Brussel·les. La filosofia és que una delegació a París pot tractar temes amb el govern de França, però també amb la Unesco, que té una importància cabdal. Des de Berlín, a part de les relacions amb el govern federal o els lands, podem obrir-ne amb Polònia i altres països de l'est. A Londres, podem englobar l'estructura del govern del Regne Unit, però també Irlanda, Islàndia o altres països del nord d'Europa amb què tenim una relació especial.»

—L'objectiu és només obrir relacions institucionals o també ser una referència per als catalans que viuen a fora?

—«Totes dues coses. El pas a una delegació implica que es creï una estructura administrativa: per primera vegada el decret de creació ja estableix que hi haurà una secretaria, un òrgan actiu de l'administració, que et permet registrar qualsevol document dirigit a qualsevol organisme de la Generalitat. Això en les antigues condicions no es podia fer. Ara el procés serà progressiu, perquè el primer que hem de

fer és optimitzar costos, com hem fet tancant la Maison de la Catalogne de París, que ha permès reduir, i molt, les despeses.»

—Però això no ha tret també espais culturals?

—«Els locals eren gran-

da de la programació cultural, hi ha els que treballen en temes econòmics, turístics... No cal tenir un local grandios per fer-ho tot a casa nostra: si volem fer un acte gran, una exposició o una xerrada, doncs

“

EL CANVI DE XIP PER OBRIR-SE
Si en una ciutat ja hi ha espais per fer exposicions o xerrades on la gent està acostumada a anar, no cal que en tinguem nosaltres

EL FUTUR DELS CASALS
Segueixen funcionant i els ajudarem més que mai, no els afecta l'obertura de delegacions perquè són àmbits diferents

”

diosos, amb grans sales d'exposicions, però per portar-hi ambaixadors la Maison no estava gaire ben situada. Ara s'hi incorpora una persona del Llull, una altra s'encarre-

arribem a un acord amb la Sorbona, normalitzem la presència de Catalunya en els espais habituals d'allà! No cal que en tinguem nosaltres si a la ciutat ja hi ha llocs i la gent està acos-

tumada a anar-hi.»

—Quines delegacions més hi ha previstes?

—«Nova York és la primera que tenim en cartera, a veure si abans que s'acabi l'any podem obrir-la, tot i que mirem de sincronitzar-ho amb l'abandó del lloguer del local que tenim ara. En el cas de Londres, s'ampliarà la superfície que ja ocupaven Copca i Turisme de Catalunya. Després hem de fer el pas a l'Amèrica Central i del Sud, perquè seria bo tenir tres delegacions en aquell continent. L'altra és veure què fem a la part asiàtica, i si recuperem el tema del Marroc. Ara hi ha una oficina de l'Agència Catalana de Cooperació a Tànger, però són tantes les relacions, que arran de la recent visita del president i el vicepresident potser ens ho plantejaríem. La idea seria arribar a les vuit delegacions arreu del món en aquesta legislatura.»

—I el paper dels casals catalans, en tot aquest marc, quin ha de ser?

—«Doncs les comunitats catalanes a l'exterior han de fer la 'diplomàcia pública', la part civil: la societat civil catalana que està posada en el marc de la societat civil d'on sigui. Han de ser entitats actives del lloc, fent promoció de la cultura i el país, per afavorir els vincles de relació socials entre el lloc d'acollida i Catalunya. Això implica des de celebrar Sant Jordi i donar roses i fullets fins a acords amb biblioteques i llibreries importants de la població, o altres perquè les classes de català, en lloc del casal, es facin a les universitats. No és que no vulguem que els casals tinguin un espai de trobada, sinó que, quan munten alguna cosa, pensin com ho poden fer perquè s'hi impliqui més gent del lloc, buscar l'interès de la població per donar a conèixer el teu país arreu del món. Primer, si ets a Paraná, n'has de ser una entitat més, que es deu a la gent

de Paraná. I a partir d'aquí, doneu-li el color de la cultura i la realitat de Catalunya! Històricament es buscaven coses per fer tots juntets i aïllats, però això ja no pot ser, s'ha de canviar. Al seu moment va estar molt bé, però ara el govern no pot ajudar les entitats només per a això, la política ha de ser una mica més ambiciosa.»

—I no perdran subvencions, aquests casals?

—«No, en aquest sentit no els afecta l'obertura de delegacions perquè són dos àmbits absolutament diferents. No et negaré que ens vam plantejar si les delegacions s'havien de situar als seus locals, però intentarem que no sigui així, per separar l'àmbit governamental del civil. Els casals segueixen funcionant i els ajudarem més que mai, volem que sàpiguen que estem amb ells, saber en què els podem ajudar, què necessiten... Un exemple: un casal argentí, d'acord amb la comunitat que l'acull, ha vist que hi ha dèficit de formació de professors de braille. Doncs ha traduït obres catalanes al castellà, les pica al braille i forma professors treballant textos de literatura catalana: així fa una funció social i, alhora, promoció de la nostra cultura. Això no ho pot fer una delegació de la Generalitat, ho ha de fer la gent.»